

רקייעין, דסביכו על פלא. וכלהו מלבושים לאותלבשא בהו. פנימהה דלגו רזא דאדם. וכלה רזא, למתא בגונא דלעילא. ועל דא ויברא אלקים את האדם בצלמו בצלם אלקים, (תרי אליהם הכא מרד כלפי דרכך וחר כלפי נוקבא) ורזא דאדם למתא כלא איהו ברזא דלעילא.

בhai רקייעא דלעילא, דמסכה על פלא, אתרשיימו ביה רשיימין, לאתחזאה ולמנדע באינון רשיימין, דאתקבייעו ביה מלין וריזין סתיימין. ואינון רשיימין דפכביא ומזלי, דאתרשימי ואתקבייעו בהאי רקייעא, דסביך לבר. אוף הcy עור, דאייהו ספוקא לבר בבר נש, דאייהו רקייעא דסביך על פלא, אית ביה רשיימין וشرطיטין, ואינון ככביא ומזלי דהאי עור. לאתחזאה בהו, ולמנדע בהו, מלין וריזין סתיימין, בכביא ומזלי, לעיני בא חביבי לבא, ולאסתכלא בהו למנדע אסתכלותא באנפין, בריזין דקאמאן, ורזא דא, (ישעה מ) הוביiri שמיים החוזים בכבבים. ירא איהו, פד אינון נהירין וקיימין, בלא ריגוז. בזמנא דריגוז שלוּטה עלייה דבר נש, דינא אחרא אתרספער למנדע ביה. במא דלא אתייהיב לשולטאה, למנדע בזמנא דעינה (נ"א דיעא) שלטה ברקייעא.

אבל אסתכלותא דאנפין על אריח קשות, בשעתא דאנפין נהירין, וקיימא בר נש על קיומא, ואינון רשיימין אתחזון בארחוב קשות, דכדין בההוא אסתכלותא יכיל לאחדרנא על בריהה יתיר, ואף על גב דבכלא כל אינון חביבין יכלין לאסתכלא.

شرطיטי ידין וشرطיטי אצבעאן, לגו, כלחו קיימין בריזין אחרגין, למנדע במילין סתיימין. ואlein אינון ככביא, נהירין לאסתכלא גו מזלי, בטסירין עלאיין.

אצבעאן קיימי בריזין עלאיין. טופרי אצבעאן, דקיימין דמחין, לבר, הווא אווקמה באינון ריזין, דהוו פנים דלבר, ובהו אית ריזין, לאינון חרשין, דמספכלי בטופרי, נהיריו דמלחה אחרא, דשלטה בהו, ואינון חרשין קא מסאבי לההוא אתר.

בטופרין אית זמניין, נהירין בהו ככין חוריין דקיקין, ואlein אינון בתולדה דטלופחין, ואינון שקייעין בהאי מסמרא על לווחא. ולאו אינון באינון חורין אחרגין דלא שקייעין, אלא דקיימין לעילא. בהני דלא שקייעין, לית בהו ממשא. אבל הני דשקייעין חוריין בתולדה דטלופחין אית בהו ממשא, ואית סימנא טבא ליה לבר נש בחדרו (נ"א בהו) ויצלח בההוא זמנא. או גורה אתגזר עלייה ואשתזיב מינה.

شرطיטי ידין בריזין עלאיין, (דף ע"ז ע"ב) (شرطיטין) באצבען לגו. בידיןشرطיטין